

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 24. 12. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka-oštećenog Selatina Bogujevci

Vreme od 24. do 28. marta proveo je kući sa svojom porodicom i rođacima. Saznali su da policija ulazi u kuće i da ubija muškarce, pa su njegova majka, žena i ćerka Nora tražile da ode od kuće. Mislili su da žene, decu i stare, policija neće uznemiravati, pa su oni ostali u kući. Otišao je na neko mesto gde su se okupili Albanci koje je policija isterala iz kuća. Ceo dan očekivao da dođe njegova porodica. Uveče je sreo brata Safeta i prijatelja Envera Duriqija i rekao im da oni nastave da tu čekaju, a on je otišao da porodicu potraži na drugom mestu. Narednih 20 dana bezuspešno je lutao po selima u okolini Podujeva/Podujevë i tek je u 12. ili 13. aprila u selu Kolić/Koliq sreo čoveka iz Prizrena/Prizren koji mu je dao neko pisamce iz kojeg je saznao da se Saranda i njegova deca nalaze u bolnici u Prištini/Prishtina.

Sutradan su njegov brat Safet i Enver Duriqi otišli u Prištinu/Prishtina da to provere i videli su da su deca zaista tamo i od njih saznali da su ostali članovi njihovih porodica ubijeni. Decu je video tek 2. maja kada je, sa Enverom Duriqijem, otišao u bolnicu u Prištinu/Prishtina. Deca su u toj bolnici bila do ulaska snaga KFOR-a na Kosovo, onda nekoliko dana u nekoj vojnoj bolnici, a nakon mesec dana prebačena su na lečenje u Englesku.

Ekshumacija i identifikacija pogunulih članova prodice Bogujevci vršena je dva puta sredinom jula 1999. na groblju u Prizrenu/Podujevë i godinu dana nakon toga u Orahovcu/Rahovec. Na svim telima konstatovane su mnogobrojne rane od metaka.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da je, od dece koja su preživela masakr saznao da je njegova porodica 28. marta prvo bila u njegovoj kući, a onda su prešli u kuću njegovog strica Qazima Bogujevci, gde se nalazila porodica Envera Duriqija. Odatle ih je policija isterala, sprovela kroz dvorište komšije Selmana Gashija do dvorišta Naima Gashija, gde je iz grupe izdvojena njegova supruga Shefkata. Ostali su sprovedeni u dvorište Halima Gashija, onda na ulicu do stanice policije. Sa ulice su vraćeni u dvorište Halima Gashija, gde je i izvršen masakr.

Dok je oko 21. aprila boravio u selu Šajkovac/Shajkofc, policija im je rekla da mogu da odu do Podujeva. Sa grupom koju je predvodio Nebojša Maljević zamenik komandira policije, došao je do Podujeva/Podujevë, ali mu policija nije dozvolila da uđe u dvorište. Maljevića i Srboljuba Biserčića predsednika Kriznog štaba i neke komšije Srbe, pitao je da li znaju nešto o njegovog porodici, ali su mu oni rekli da ne znaju.

Znao je da je njegova ćerka Lirije Bogujevci nalazi na lečenju u Beogradu, ali nije znao ništa drugo, niti je mogao da je obiđe. O njoj se sve vreme starao Haxhi Shasha iz Beograda. U dvorištu Halima Gashija našli su oko 100 čaura, gomulu ćebadi, šalove njegove majke i ćerke, sat supruge i čizmu sina Envera Duriqija. Zid dvorišta i kuća bili su oštećeni od metaka, a svuda je bilo tragova krvi.

Saslušanje svedoka-oštećenog Envera Duriqija

Svedočenje ovog svedoka-oštećenog je priča o golgoti koju je većina Albanaca sa Kosova doživela od kraja 1998. i do polovine 1999.

Iz njihovog sela, isterale su ih srpske oružane snage 24.12.1998. Jedan dan proveli su u selu Velika Reka/Reke i Madhe, a naredna tri meseca, kod rođaka, u selu Donja Dubnica/Dumnice e Poshtem. Nakon što su srpske oružane snage spalile i to selo, članovi njegove i porodice njegove sestre, traktorom su otišli za Podujevo/Podujevë. Tamo su kod rođaka proveli dva dana, vratili su se u selo Donja Dumnica/Dumnice e Poshtem, a onda 24. marta ponovo došli u Podujevo/Podujevë. U centru grada, sreo je svog prijatelja Selatina Bojujevci, koji mu je ponudio da se smeste u kući njegovog strica. Prihvatio je to jer se nadao da će tu biti bezbedniji. U subotu 27.03. je u obližnjoj prodavnici kupio je nešto za jelo i klikere za sina.

Sutradan ujutru, čuo je da policija ulazi u kuće i ubija muškarce, pa je odlučio da izađe iz kuće. Svojoj supruzi je rekao da, ako se nađu u životnoj opasnosti, lični nakit koji je nosila u džepu uvezan u maramu, da policiji. Pozdravio se sa porodicom i sa Selatinom Bogujevci izašao iz kuće. Sledeći dan proveli su u blizini, a sutradan ih je policija primorala da napuste grad. Dok je traktorom prolazio kroz grad ispred kuće Halima Gashija video je mnogo policajaca, a među njima i Srbislava Biserčića, predsednika Kriznog štaba. Sve vreme čekao je da se pojavi njegova porodica, ali je nije bilo. Otišao je u selo Sibovac/Siboc, gde je nakon dva meseca video svog brata Adema, koji ga je pitao gde mu je porodica, na šta je on odgovorio da ne zna. Sledećih nekoliko dana, pešice je obilazio okolna mesta tragajući za svojom porodicom. Pitao je svakog na koga bi naišao, pa i neke Rome za koje je čuo da ih policija angažuje na sahranjivanju ljudi. Nije uspeo da sazna bilo šta. Kada se vratio u selo Ladovac/Lladofc, gde je ostala porodica njegovog brata, video je da je selo spaljeno i uništeno, pa je tu porodicu traktorom odveo do sela Hrtica/Hrticë, a onda u selo Kolić/Koliq. Tu je sreo Selatina Bogujevci koji mu je rekao da je saznao da su mu deca u bolnici u Prištini/Prishtina. Nakon dva dana odlučili su da on i Safet Bogujevci krenu za Prištinu/Prishtina i vide da li je to tačno. Do Prištine/Prishtina su otišli pešice i prenoćili su u podrumu neke napuštene kuće. Sutradan su na putu do bolnice videli tri tela mlađih muških osoba.

U bolnici su pronašli Safetovu i Selatinovu decu. Saranda mu je rekla da je cela njegova porodica ubijena. Vratili su se u selo Kolić/Koliq gde je sa svojim rođacima, njih 16-toro tri nedelje spavali u traktorskoj prikolici. Za to vreme sreo je oca svoje supruge, ali nije imao snage da mu kaže istinu o porodici. Kolona civila u kojoj je bio bila je granatirana, napustili su traktor i nastavili pešice. Nekoliko dana su po kiši pešačili preko brda i stigli su do sela Zatrić/Zatriq gde su se smestili u stričevu kući. Tek je tada braći Ademu i Shamsiji rekao za smrt svoje porodice. Saznao je gde mu je porodica sahranjena i 3. maja, sa ocem svoje supruge, pošao je u Podujevo/Podujevë. Na raskrsnici kod sela Lebane/Lebane, zaustavila su ih i legitimisala neka naoružana lica u neobičnim uniformama. Sedmoricu putnika iz autobusa, među njima i njega, odveli su u podrum kafane *Dva slavuja*. Tu su bili izloženi užasnoj torturi. Pustili su ih nakon što su im oduzeli sav novac koji su imali kod sebe. Od pretrpljenih batina trpeo je jake bolove i jedva se kretao. Deo puta od 4 kilometra uspeo je da pređe za 7 sati.

U selu Dumoš/Dumosh je, nakon što je platio 50 DM, od Civilne zaštite dobio propusnicu da može da ode do Podujeva/Podujevë Tada je ponovo sreo Srbislava Biserčića koji mu je rekao da se njegovoj porodici nije ništa desilo, ali da zna da je ubijen njegov rođak Ajet Duriqi i da ga je on sahranio. U Podujevo/Podujevë je teškom mukom stigao do gradskog groblja, koje su tada čuvala naoružana lica sa uniformama sličnim onima koje su imala lica u kafani *Dva slavuja*. Odmah kod ulaza u groblje, s desne strane, video je sveže humke sa oznakama na kojima su bila

imena članova njegovih porodica. Uz ogroman napor uspeo je da ode do Prištine/Prishtina kod sestre kojoj je saopštio da mu je porodica ubijena. Nešto nakon toga kod Doma zdravlja *Majka Tereza* naišao je na vojni punkt gde mu je jedan od vojnika u pijanom stanju oduzeo novac i pokušao da ga strelja. Bilo mu je svejedno da li će ga ubiti jer je sve vreme mislio na svoju ubijenu porodicu.

Na dan ulaska snaga KFOR-a na Kosovo sa prijateljem Sulejmanom Klokoqi i novinarkom *Independenta*, otišli su do njegovog sela. Na putu su videli srpske snage koje su se, noseći opljačkane stvari, povlačile prema granici sa Srbijom. U selu ih je zatekao užasan prizor, sve kuće bile je spaljene, a domaće životinje i psi pobijeni.

Na mesto ubistva svoje porodice otišao je prvog dana kada su u Podujevo/Podujevë ušle snage KFOR-a. U dvorištu je bilo puno čaura i tragova krvi. Pronašao je maramu svoje supruge i klikere sina Arbrija.

Ubijena je cela njegova porodica i to majka Esma stara 66 godina, otac Hamdi star 71 godinu, supruga Fitnete stara 35 godina, ćerke Dafina od 9 i Mimoza od 4 godine i sinovi Arbr od 7 godina i Albion od 21 mesec. Ekshumacija i identifikacija njihovih tela izvršena je u prisustvu snaga KFOR-a i OEBS-a. 10. jula 1999. Svojim rukama je iskopao kosti članova svoje porodice i shranio ih na groblju u blizini kuće.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Fond za humanitarno pravo